

„Џепне приче“, Игор Коларов
Наташин дан

Наташин дан је почео мирно. Сунце је обасјавало њен прозор док је она облачила своје омиљене чизме и везивала косу у плетеницу.

Наташа је отпутовала у Келн и понела своје, ручно прављене, луткице и шешире. Док је постављала свој штанд, није ни слутила да је чекају многа изненађења овог дана. Након дужег времена пришла су јој два дечака, који су били мало чудни. Наташа им је понудила да купе луткице и шешире, и дечаки су купили. Након тога, одлучила је да направи паузу. Отишла је у продавницу слаткиша и купила келнску лизалицу, то је волела још од малих ногу. Тада је наишла на још једну Наташу. Биле су идентичне, само што је ова Наташа имала дужу косу и била је мало старија.

Отишле су у луна-парк, дружиле се и све занимљивости у луна-парку испробавале. Одједном је zazвонио аларм и Наташа је искочила из кревета. Било јој је жао што је аларм прекинуо сан, али јој је остао у сећању.

У овој причи ми се допало пријатељство са другарима и дељење својих ствари између себе.